

Baš oko toga vremena bio je bizantinski car Vasilije II. zao-kupljen teškom borbom s Bugarima, od kojih je samo velikim napurom obranio klasičnu Grčku. U ovim teškim časovima po carstvo obrati se Petar Orseolo na Vasilija II. s molbom, da mu predade u upravu i zaštitu dalmatinske gradove i otoke, ugrožene tobože zbog građanskoga rata u Hrvatskoj; a car na to i privoli. Međutim nađe dužd još i u Hrvatskoj saveznika u kivnom Kresimiru Suronji, a onda započe u ovako povoljnim prilikama rat. Na Spasov dan (9. maja) ravno godine 1000. ostavi dužd s velikim brodovljem Veneciju. Otoci Krk, Osor i Rab, a nakon poraza hrvatskoga brodovlja nedaleko od Zadra gradovi Zadar, Trogir, Split i Dubrovnik svečano dočekaše Petra Orseola, dok su silom zauzeti hrvatski grad Belgrađ te neretljanski otoci Korčula i Lastovo, jer je i inače poimence nam nepoznati tadanji neretljanski knez došao u pomoć kralju Svetoslavu. U Trogiru pak dode duždu u susret Kresimir Suronja, uglavi s njime savez i prijateljstvo te mu predade kao taoca u znak, da iskreno misli, sina Stjepana. Dalja sudbina poraženoga i izdanoga kralja Svetoslava nije poznata; da li je s krunom izgubio i život, ne znamo, no nije nemoguće, da je negdje u progonstvu završio svoje dane.

Kresimir III. (1000—1030) i **Gojslav** (1000—1019). Sada se uspe na hrvatski prijesto **Kresimir III.** (1000. do poslije 1030.) uvezši za suvladara najmlađega brata **Gojslava** (1000. do poslije 1019.), a to znači, da je kralj Kresimir III. uistinu i proveo ono načelo, za koje se podigao na brata Svetoslava. Kresimir III., razumije se, odreće se kao saveznik duždev „uobičajena danka“, a Petar Orseolo vodeći sobom mladoga Stjepana Kresimirovića vrati se u slavlju u Veneciju, uvezši naslov vladara Dalmacije (dux Dalmatiae). Ovim nesrećnim ratom bješe zadan najteži udarac hrvatskomu kraljevstvu, jer njime prestade mnogo godišnja moć hrvatska na Jadranskom moru i začedugotrajna borba s Venecijom za Dalmaciju.

Kralj Kresimir III. podržavao je u prvi kraj dobre odnose s Venecijom, a nesumnjivo i s bizantinskim carstvom, pače dužd Petar Orseolo udao je (prije 1008.) kćer svoju Hicelu za njegova sina Stjepana, koji je svoju odgoju dobio na duždevu dvoru. Kako se nešto docnije (oko 1011.) oženio duždev sin i nasljednik Oton sestrom prvoga ugarskoga kralja sv. Stjepana, nastupiše tako još i prve rodbinske sveze između hrvatske kraljevske kuće i ugarskih Arpadovića.